

694

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 maja 1952 r.

dotyczące zmian w zarządzeniu w sprawie jednostek nadzoru inwestycyjnego i komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym.

Na podstawie § 3 pkt 2 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190), § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1951 r. w sprawie jednostek nadzoru inwestycyjnego i komórek wykonawstwa inwestycji systemem gospodarczym (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-4, poz. 52) zwanym dalej w skróceniu „zarządzeniem” wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do dnia wejścia w życie nowych przepisów w sprawie wynagradzania pracowników jednostek, określonych w § 1, stosuje się do tych pracowników przepisy o wynagradzaniu pracowników dyrekcji budów obowiązujące w 1951 r.”;

2) w § 6 ust. 2 wyrazy „15—29” zastępuje się wyrazami: „15—22 i 24—29”;

3) w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia:
a) w § 9 ust. 2 pkt 2 wyrazy „Typ I” zastępuje się wyrazami „Typ II”;

b) w § 21 ust. 5 dodaje się na końcu nowe zdanie: „Nadwyżki tych wpływów ponad własne zapotrzebowanie środków pokrycia przedsiębiorstwa w budowie podlegają odprowadzeniu na dochód budżetu.”;

c) po § 29 dodaje się nowy § 29a w brzmieniu:
„§ 29a. Jeżeli roczny limit na inwestycje określonego nowobudowanego zakładu (wydziału, oddziału) produkcyjnego lub pomocniczo-produkcyjnego nie przekracza 2.000.000 zł, tworzenie komórki ruchowej w budowie dla tego obiektu nie jest konieczne. W przypadku takim w stosunku do budowanego zakładu (wydziału, oddziału) całość funkcji, określonych w § 8, pełni służba inwestycyjna.”;

d) w § 30 ust. 1 po wyrazie „tworzy” dodaje się wyrazy: „za zgodą władzy nadrzędnej”;

e) w §§ 13, 34 ust. 1, §§ 39, 44, 62 oraz 63 ust. 1 i 2 po wyrazach: „roboty inwestycyjne” dodaje się wyrazy w nawiasach: „(budowlane lub montażowe)” w odpowiednim przypadku,

f) § 66 otrzymuje brzmienie:

„§ 66. SOWI lub OWI tworzy za zgodą władzy nadrzędnej kierownik jednostki będącej inwestorem bezpośrednim.”;

g) w załączniku Nr 1 do instrukcji u dołu schematu organizacyjnego wyrazy: „plan finansowo-rozrachunkowy” zastępuje się wyrazami: „plan finansowo-rozruchowy”;

h) w załączniku Nr 2 do instrukcji:

— napis umieszczony po lewej stronie u góry schematu otrzymuje brzmienie: „Rozliczenie kosztów na poszczególne rodzaje działalności (§ 24 instrukcji)”;

— część schematu po lewej stronie u dołu, na której umieszczono napisy: „Samodz. Oddział Wykonawstwa Inwestycyjnego — Kierownik” oraz „Plan finansowo-produkcyjny — wewn. pełny rozr. gospodarczy”, ogranicza się od reszty schematu przerywaną kreską,

i) w załączniku Nr 3 do instrukcji:

— po lewej stronie u góry schematu przed napisem: „rozdział kosztów na poszczególne rodzaje działalności” umieszcza się przerywaną kreską,

— w napisie umieszczonym w środku schematu: „Dział Główny Mechanika i Elektryka” wyraz „Główny” zastępuje się wyrazem „Głównego”, a w napisie: „Dz. Zaopatrzenia i Produkcji” skreśla się wyraz „i”;

— obok napisu „Biuro Transportowe” umieszczone w nawiasach wyrazy: „pełny rozrachunek gospodarczy” zastępuje się wyrazami: „wewnętrzny pełny rozrachunek gospodarczy”.

§ 2. Ustala się następujące terminy dla wykonania obowiązków określonych:

1) w § 2 ust. 2 i 3 oraz w §§ 3 i 4 zarządzenia — na dzień 30 czerwca 1952 r.;

2) w § 2 ust. 4 zarządzenia — na dzień 1 lipca 1952 r.;

3) w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia:

a) w § 5 ust. 4 i w § 14 ust. 2 termin upływający w dniu 29 lutego 1952 r. ustala się na dzień 31 maja 1952 r.,

b) w § 5 ust. 4 oraz w § 64 termin upływający w dniu 31 marca 1952 r. ustala się na dzień 30 czerwca 1952 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 lutego 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr
Minister Finansów: K. Dąbrowski

695

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 maja 1952 r.

w sprawie ustalania zobowiązań podatkowych od niektórych danin publicznych w trybie wymiaru doraźnego.

Na podstawie art. 139 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organ finansowy I instancji ustala zobowiązanie podatkowe w trybie wymiaru doraźnego w zakresie odpłatnego nabycia praw majątkowych stwierdzo-

nego pismem oraz w zakresie opłaty skarbowej od pisma stwierdzającego czynność cywilno-prawną, o ile pisma te zostały sporządzone bez udziału płatnika.

2. Przez wymiar doraźny należy rozumieć wymiar podatku od odpłatnego nabycia praw majątkowych, jak również wymiar opłaty skarbowej od pisma stwierdzającego czynność cywilno-prawną, dokonany przez organ finansowy I instancji w przypadkach przedstawienia temu organowi pisma stwierdzającego nabycie lub podlegającego opłacie.

3. Pisma stwierdzające odpłatne nabycie praw majątkowych oraz pisma stwierdzające czynność cywilno-prawną, podlegającą opłacie skarbowej, organ finansowy zaopatruje w pieczęć wpływu, datę zgłoszenia i pozycję rejestru. Weksle, czek, zlecenia wypłaty i przekazy organ finansowy zaopatruje tylko w pozycję rejestru wymiarów doraźnych.

§ 2. 1. Organ finansowy ustala zobowiązanie podatkowe w trybie wymiaru doraźnego bezzwłocznie po zgłoszeniu pisma, podając treść decyzji do wiadomości podatnika ustnie (art. 141 ust. 2 dekretu o postępowaniu podatkowym). Fakt powiadomienia o decyzji podatnik potwierdza swoim podpisem w rejestrze wymiarów doraźnych.

2. W razie gdy pismo stwierdza nabycie praw majątkowych w postaci świadczenia, które w całości nie może być oznaczone pod względem ilości w chwili nabycia prawa, ale jest oznaczona najniższa ilość świadczeń albo wypłacono zaliczkę — organ finansowy ustala zobowiązanie podatkowe od tej najniższej ilości świadczeń lub od zaliczki, jeżeli za zgodą podatnika nie można ustalić prawdopodobnej sumy wszystkich świadczeń za cały czas trwania obowiązku świadczenia. W pozostałej części zobowiązanie ustali organ finansowy zgodnie z przepisami §§ 27 i 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 października 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 7, poz. 43).

§ 3. Należność z tytułu zobowiązania podatkowego ustalonego w trybie wymiaru doraźnego podatnik uiszcza po dokonaniu wymiaru znaczkami skarbowymi, gdy jedno pismo obejmuje jedną lub kilka czynności prawnych podlegających podatkowi lub opłacie skarbowej, a kwota tych danin nie przekracza łącznie 300 zł, w pozostałych przypadkach — gotówką (§ 61 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych — Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 362). Przepis art. 12 ust. 1 dekretu o zobowiązaniach podatkowych w sprawie terminu płatności zobowiązania podatkowego nie ma tu zastosowania.

§ 4. 1. Jeżeli na poczet zobowiązania podatkowego ustalonego w trybie wymiaru doraźnego podatnik uiszcza natychmiast tylko część należności, organ finansowy zwraca podatnikowi dokument stwierdzający nabycie lub podlegający opłacie, po stwierdzeniu na nim podstawy wymiaru, kwoty wymierzonej należności, kwoty uiszczonej na poczet wymiaru i kwoty pozostałej do uiszczenia. Kwota nie uiszczona podlega przymusowemu ściąganiu.

2. Jeżeli na poczet zobowiązania podatkowego ustalonego w trybie wymiaru doraźnego podatnik nie uiszcza natychmiast żadnej kwoty, organ finansowy, po dokonaniu czynności wymienionych w § 1 ust. 3, § 2 ust. 1 i ust. 1 niniejszego paragrafu zwraca podatnikowi pismo podlegające opłacie skarbowej lub stwierdzające nabycie prawa. Wymierzona należność podlega przymusowemu ściąganiu.

§ 5. 1. Pismo stwierdzające odpłatne nabycie praw majątkowych, podpisane przez wszystkie osoby biorące udział w nabyciu i nie zawierające luk w tekście, zgłasza się do wymiaru doraźnego w dniu sporządzenia pisma (powstania obowiązku podatkowego).

2. Pisma podlegające opłacie skarbowej, a wymienione poniżej, powinny być zgłoszone do wymiaru doraźnego:

- 1) weksel, czek, zlecenie wypłaty i przekaz — przed umieszczeniem pierwszego podpisu: jeżeli chodzi o weksel trasowany, czek lub przekaz, gdy pisma te płatne są na własne zlecenie wystawcy (przekazującego) lub na jego rzecz — przed przyjęciem weksla (czeku, przekazu) lub umieszczeniem pierwszego indosu, a przy wekslu (czeku, przekazie), wystawionym za granicą — także przed przyjęciem zapłaty, wręczeniem pisma innej osobie lub przed wytoczeniem powództwa o roszczenie z weksla (czeku, przekazu);
- 2) przekaz nie wymieniony w § 6 pkt 3 oraz pełnomocnictwo i poręka — z chwilą sporządzenia pisma.

§ 6. Ustalenie zobowiązania podatkowego musi nastąpić w trybie wymiaru doraźnego w zakresie opłaty skarbowej:

- 1) od pism sporządzonych w kraju na wekslowym blankiecie urzędowym lub na zwykłym papierze, zawierających prócz nazwy „weksel” ewentualnie inne jeszcze cechy weksla oraz:
 - a) wymieniających sumę wekslową i nie podpisanych;
 - b) wymieniających sumę wekslową i podpisanych przez wystawcę, jeżeli z treści pisma wynika, że jest ono wekslem trasowanym płatnym na własne zlecenie wystawcy lub na jego rzecz;
 - c) zaopatrzonych w jeden lub więcej podpisów i dowód uiszczenia opłaty skarbowej od weksla in blanco, jeżeli uiszczona opłata jest niższa od opłaty przypadającej od sumy wekslowej, jaka na tym wekslu będzie wpisana;
 - d) wymieniających sumę wekslową, od których wcale nie uiszczono opłaty skarbowej bądź zaopatrzonych wprawdzie w dowód uiszczenia opłaty, lecz w kwocie niższej, niż wynosi opłata skarbowa należna według sumy wekslowej; dotyczy to również pism wystawionych za granicą;
- 2) od pisma zawierającego całkowity tekst czeku, nie zaopatrzony w żaden podpis, jeżeli wystawca czeku wręczy go innej osobie przed dniem oznaczonym datą wystawienia, bądź zaopatrzony jedynie w podpis wystawcy i zawierającego tekst czeku płatnego na własne zlecenie wystawcy, jak również czeku wystawionego za granicą zaopatrzony w podpis wystawcy lub i w dalsze podpisy;
- 3) od przekazu, tj. pisma, w którym wystawca zleca innej osobie, aby odbiorcy pisma wypłaciła sumę pieniężną i
 - a) przenośnego za pomocą indosu bądź zawierającego polecenie zapłacenia sumy przekazanej okazielowi, a nie zaopatrzony w żaden podpis, bądź
 - b) płatnego na własne zlecenie przekazującego lub płatnego osobie wymienionej w przekazie, ale bez zaznaczenia, że zapłata ma nastąpić na zlecenie tej osoby, a zaopatrzony w podpis przekazującego;
- 4) od zlecenia wypłaty (asygnacji), tj. zlecenia, które jest nie datowane albo gdy data zlecenia jest póź-

niejsza niż dzień doręczenia zlecenia odbiorcy lub gdy zlecenie ma być wykonane nie za okazaniem, lecz w oznaczonym terminie.

§ 7. Ustalenie zobowiązania podatkowego może nastąpić w trybie wymiaru doraźnego w zakresie podatku od odpłatnego nabycia praw majątkowych oraz w zakresie opłaty skarbowej od przekazu nie wymienionego w § 6, jak również od pełnomocnictwa i poręki.

§ 8. 1. Ustalenie zobowiązania podatkowego nie może nastąpić w trybie wymiaru doraźnego w przypadkach przedstawienia organowi finansowemu:

- 1) pisma stwierdzającego odpłatne nabycie praw majątkowych, przekazu nie wymienionego w § 6, pełnomocnictwa albo poręki — jeżeli pismo takie nie jest podpisane albo podpisane, lecz zawiera luki w tekście;
- 2) pisma stwierdzającego odpłatne nabycie praw majątkowych, jeżeli podatnik odmawia podania warto-

ści sprzedażnej prawa będącego przedmiotem nabycia;

- 3) zwykłego papieru, na którym, według oświadczenia podatnika, ma być wystawiony weksel, jak również urzędowego lub nieurzędowego blankietu wekslowego nie wymieniającego sumy wekslowej;
- 4) pisma nie posiadającego cech wymienionych w §§ 6 i 7.

2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 2 organ finansowy wpisuje treść nabycia do rejestru wymiarów doraźnych, a pismo lub jego odpis przekazuje do postępowania zwykłego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

696

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 czerwca 1952 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali przypadających od niektórych podmiotów gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organa finansowe zaniechają ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie:

- 1) podatku od nieruchomości przypadającego od władz, urzędów oraz zakładów bądź instytucji państwowych — w odniesieniu zarówno do budynków jak i należących do nich gruntów, stanowiących własność Państwa, a będących we władaniu wymienionych jednostek — jeżeli nieruchomości te lub ich części zostały oddane w bezpłatne używanie lub w bezpłatne użytkowanie;
- 2) podatku od nieruchomości, przypadającego od podmiotów gospodarki uspołecznionej, wymienionych w § 9 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych, objętych budżetem centralnym (Monitor Polski

Nr A-55, poz. 630) — w odniesieniu zarówno do budynków jak i należących do nich gruntów, stanowiących własność Państwa, a będących we władaniu wymienionych jednostek, jak również w przypadku oddania przez nie nieruchomości lub ich części w bezpłatne używanie lub w bezpłatne użytkowanie;

- 3) podatku od nieruchomości przypadającego od samodzielnie bilansujących państwowych zakładów i przedsiębiorstw oraz central spółdzielczo-państwowych — w odniesieniu do gruntów należących do budynków, stanowiących własność Państwa i pozostających we władaniu tych zakładów (przedsiębiorstw, central);
- 4) podatku od lokali przypadającego od central spółdzielni i związków spółdzielni — w odniesieniu do lokali zajętych na cele administracyjne tych central i związków.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

697

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 czerwca 1952 r.

w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego świadczeń Ligi Przyjaciół Żołnierza.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały Nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zwolnienia działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych od podatków obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr A-43, poz. 547) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego świadczenia Ligi Przyjaciół Żołnierza polegające na sprzedaży uczestnikom wiatrówkowych strzelań propagandowo-rozrywkowych amunicji wiatrówkowej.

2. Zarządzenie obejmuje również zwolnienie od obowiązku uzyskania kart rejestracyjnych.

§ 2. Organa finansowe zaniechają ustalania Lidze Przyjaciół Żołnierza zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego, przypadającego od przychodów z tytułu świadczeń, o których mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*